

תת"ע 1857/03/18 - מדינת ישראל נגד צבי ברזל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1857-03-18 מדינת ישראל נ' צבי ברזל
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד צ'פניק

המאשימה

נגד

צבי ברזל

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 15.11.17, הודעת תשלום קנס בגין אי ציות לתמרור 302 (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנות 64(ד) ו-22(א) לתקנות התעבורה.

ביום 25.4.18, התייצב הנאשם בית המשפט, כתב האישום הוקרא בפניו והוא כפר באישום המיוחס לו וטען: **"יש לי טענה מקדמית של הגנה מן הצדק, שאפשר היה להמיר את זה באזהרה בלבד. לא מודה בביצוע העבירה. ככל הזכור לי עצרתי בתמרור עצור הזה.**

בנוכחותו, נקבע הדיון ליום 9.10.18, לשמיעת ראיות.

ביום 17.9.18, הגיש הנאשם בקשה לקבלת חומר ראיות נוסף - דו"ח קודם לזה שנרשם לו ופירט נימוקיו.

המאשימה התנגדה לבקשה מטעמיה ובהחלטתי מיום 2.10.18, קבעתי, כי נוכח השיהוי הממושך בהגשת הבקשה (5 חודשים ממועד ההקראה ושבועיים לפני מועד ההוכחות), יתקיים דיון ההוכחות במועדו.

במהלך הדיון, כאמור בעמוד 5 לפרוטוקול, ניתנה לנאשם האפשרות למצות את הליך קבלת חומר הראיות הנוסף, בכפוף לתשלום הוצאות לטובת אוצר המדינה, בשל הצורך בקביעת דיון נוסף לסיום פרשת ההגנה, אך הנאשם ויתר על אפשרות זו.

ביום 10.10.18, הגיש הנאשם בקשה לתיקון הפרוטוקול בשל "הקלדה עילגת", כלשונו והבקשה נדחתה, כמפורט בהחלטתי אציין, כי מחמת טעות, לא התרתי את תיקון הפרוטוקול בכל הנוגע לאיות הביטוי " במו עיני", בשורה 18 לעמוד 7 לפרוטוקול והפרוטוקול יתוקן בהקשר זה.

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, העידו עדת תביעה מספר 1, רס"ל מיה לוי, מטעמה הוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 ומזכר שסומן ת/2, ועדת תביעה מספר 2, רס"ל אור חג'ג', מטעמה הוגש מזכר, שסומן ת/3.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 15.11.17, בסמוך לשעה 17:35, נהג הנאשם ברכב בבני ברק, ברחוב חשב סופר ובהגיעו לצומת עם רחוב סוקולוב, נצפה על ידי עדת תביעה מספר 1, כאשר הוא פונה שמאלה, בנסיעה רצופה, מבלי לציית לתמרור 302 המוצב בכיוון נסיעתו ומבלי לעצור את הרכב בקו העצירה המסומן במקום, באופן ברור ונראה לעין.

ע"ת 2, הורתה לנאשם לעצור את הרכב, תוך שע"ת 1, שומרת על קשר עין רצוף עמו.

ע"ת 1 הסבירה לנאשם את מהות העבירה ורשמה מפיו את הדברים הבאים: "**אני חושב שעצרתי לא?**"

העדה מסרה לנאשם את עותק הדו"ח, אך זה הניח אותו על חלון נידת המוטרה וביקש כי יישלח אליו בדואר רשום. לבסוף, הניחה העדה את הדו"ח על השמשה הקדמית של רכב הנאשם.

פרשת ההגנה

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך בשל עומס תנועה שהיה במקום ועצירת הרכב שלפניו, עצר גם הוא בקו העצירה, בטרם שפנה שמאלה. לדבריו, ע"ת 2 הורתה לו לעצור את הרכב והנחתה אותו לעבר מקום חניה פנוי, כאשר היא מביטה כל העת- תחילה טען הנאשם שמאלה ובהמשך טען ימינה ואז, הבחין הנאשם כי ע"ת 1, מוסרת דו"ח לנהג אחר.

הנאשם נחקר וטען כי ע"ת 1 משקרת בדו"ח ולא שמרה על קשר עין רצוף עם רכבו, שכן, גבה היה מופנה לעבר רכבו וכי ייתכן שהדו"ח נרשם בשל הצורך לעמוד במכסת דו"חות.

הנאשם שלל את הגרסה לפיה, נכנס לצומת בנסיעה רצופה.

מטעם הנאשם, הוגש תצלום אוויר, שסומן נ/1 ועליו שרטט הנאשם את גרסתו לאירוע.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. ע"ת 1, תיעדה באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העדה ציינה את מקום עמידתה, המרחק מן הצומת, תיארה את כיוון ואופן נסיעת הנאשם, התייחסה לתמרור ולקו העצירה בכיוון נסיעתו ושמרה על קשר עין רצוף עם הרכב, עד לעצירתו על ידי ע"ת 2.

2. העדה נחקרה והסבירה כי ציינה את ע"ת 2, כעדה בתיק, בשל נוכחותן יחד במקום ואין הדבר עומד בסתירה לכך שע"ת 2, ציינה ב-ת/2, כי לא הבחינה בעבירה עצמה.
 3. העדה נחקרה והשיבה כי אינה זוכרת את האירוע ואם טיפלה בנהג אחר במקביל, אך אם ציינה כי הבחינה בעבירה ורשמה את הדו"ח, אז כך היה. עדותה של העדה עשתה עלי רושם אמין וענייני.
 4. ע"ת נחקרה, אך לא ידעה להוסיף פרטים על האמור ב-ת/2.
 5. גרסת הנאשם לא עשתה עלי רושם אמין. הנאשם טען ב-ת/1, מיד לאחר שהוסברה לו מהות העבירה - "**אני חושב שעצרתי, לא?**" בדיון ההקראה, טען ש"**ככל הזכור לו**", עצר בתמרוך ואילו בדיון ההוכחות, הציג שתי גרסאות - במהלך חקירתה הנגדית של ע"ת 1, עמוד 3 לפרוטוקול, שורות 15-17, טען כי לא הייתה הלו ברירה אלא לעצור את הרכב לפני קו העצירה, בשל "**המון ילדים שחצו את הצומת**" ואילו בעדותו הראשית, עמוד 5 לפרוטוקול, שורות 7-10, טען נחרצות, כי עצר בקו העצירה, בעקבות רכב שעצר לפניו, בשל עומס תנועה במקום ובסיכומיו, שב וטען, כי ציית לתמרוך. מדובר בגרסה מתפתחת, מספק בביצוע העבירה ועד לוודאות מוחלטת שלא בוצעה ויש בה כדי לפגום באמינות הנאשם.
 6. אין ב-נ/1, כדי לסתור את גרסת המאשימה ומדובר בהמחשה ויזואלית של טענות הנאשם.
 7. בנוגע לטענות הנאשם כנגד בית המשפט והתעלמותו מ"ראיה חשובה", בדמות דו"ח לנהג אחר, הרי שלנאשם ניתנה ההזדמנות למצות הליך זה, בכפוף לתשלום הוצאות, בשל השיהוי הממושך בהגשת הבקשה והוא בחר לוותר על זכותו.
- לאור כל האמור לעיל הנני קובעת כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ג' כסלו תשע"ט, 11 נובמבר 2018, במעמד הצדדים